

lovgivning, der meget, meget, meget stramt regulerer, hvad Folkekirken må, og hvad Folkekirken ikke må, herunder hvad den må bruge penge til, og hvad den ikke må bruge penge til.

Når nu det, der er årsagen, altså er, at der er for meget lovgivning, er det så hensigtsmæssigt, at vi udvider lovgivningen og sætter endnu nogle paragraffer ind? Nej, det er det ikke, for det næste, der så sker, er, at hvis Kristeligt Folkepartis forslag bliver vedtaget, går der fjorten dage, og så er der nogle andre mennesker, der finder på nogle andre gode formål, som Folkekirken skulle have lov til at bruge penge til. Så skal vi igen have et nyt lovforslag og en ny tregangsbehandling her i Folketinget, og det skal man have hver eneste gang, fordi området er så lovreguleret, som det er. Løsningen på problemet er altså ikke, at vi laver mere lovgivning; tværtimod skal vi gå den anden vej og lave mindre lovgivning.

Det ville kunne løse problemet. Jeg er helt enig med Enhedslisten, og jeg kunne også forstå, at SF var på vej, men så alligevel sprang fra i sidste øjeblik, i den opfattelse, at stat og kirke skal være adskilt. Vi har den opfattelse i Fremskridtspartiet, at kirkerne ikke skal have lov til ligningsmæssigt at lave skatteopkrævning, men at folkekirken er en forening, man kan være medlem af, som jeg selv er medlem af, som jeg er glad for at være medlem af, og som jeg har tænkt mig at blive ved med at være medlem af. Men det er en forening, hvortil man betaler sit medlemskontingent, og derefter står det folkekirken fuldstændigt frit for, hvad den vil bruge sine penge til, og hvad den ikke vil bruge sine penge til, herunder at man i de enkelte menighedsråd kan disponere efter, hvordan man lokalt synes, man vil bruge de penge, man har til rådighed.

Løsningen på problemet er altså ikke at lave mere lovgivning, løsningen på problemet det er at lave mindre lovgivning, og derfor kan Fremskridtspartiet ikke støtte det aktuelle lovforslag fra Kristeligt Folkeparti.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Flemming Kofod-Svendsen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke for den velvilje, som jo er kommet fra hele salen, over for de intentioner, der ligger bag Kristeligt Folkepartis forslag. Det synes jeg at jeg vil begynde

med at trække frem, for, inden vi går ind og ser på detaljerne og jeg kommenterer de kritikpunkter eller de begrundelser, man er kommet med for ikke at støtte forslaget, synes jeg jo, det er vigtigt at fokusere på det saglige anliggende.

Jeg har bemærket, at alle erkender, at menighederne i de tidligere kommunistiske lande er ude i nogle reelle problemer, og at der også er en klar vilje til, at man bør hjælpe. Men hvordan bør man så gøre det?

Jeg vil kommentere de enkelte ordførere og begynde med Socialdemokratiet, som var inde på det samme, som ministeren også var inde på, nemlig at det skulle stride mod det folkekirkelige arbejde.

Jeg er overrasket over den udtalelse, for vi har jo her i Folketinget vedtaget en lovgivning om et mellemkirkeligt arbejde, så Folketinget har altså slået fast, at det er en del af folkekirken at være med i et mellemkirkeligt arbejde. Jeg har også i bemærkningerne til forslaget henvist til de forskellige stiftsudvalg, og der var også nogle her i salen, der henviste til disse stiftsudvalg.

Og vi har været meget omhyggelige med at formulere det som et mellemkirkeligt samarbejde med lutherske menigheder, og vi har valgt en meget decentral model, hvor det enkelte menighedsråd træffer afgørelsen om det. Og når man lovgivningsmæssigt har slået fast, at man ønsker, at folkekirken er med i et mellemkirkeligt arbejde – jeg er klar over, at det startede på frivillig basis, men nu er det lagt til rette lovgivningsmæssigt – vil jeg bede kirkeministeren om at komme med en begrundelse for, hvorfor dette ikke er et folkekirkeligt arbejde, da jeg går ud fra, at ministeren, selv om ministeren ikke var medlem af Tinget dengang, mener, at det, der er vedtaget om de forskellige stiftsudvalg, er et folkekirkeligt arbejde.

Det er klart, at hvis ministeren mener, at det ikke er et folkekirkeligt arbejde, altså at man har vedtaget noget i Folketinget og etableret nogle ordninger, som ikke er folkekirkelige, så kan jeg se en vis logik i det, ministeren sagde, men ellers kan jeg ikke. Og jeg vil bede ministeren om udtrykkeligt her fra Folketingets talerstol at redegøre for de udtalelser, ministeren kom med, og jeg er selvfølgelig også interesseret i at høre om Socialdemokratiets udtalelser.

Venstre var optaget af § 12 i lov om folkekirkens økonomi, så den vil jeg da bore lidt i nu. Sådan som jeg forstår den, er den vel en udvidelse af bemyndigelsen på den måde, at man